

5

EL CAMÍ VELL DES BARRANC

Iniciem l'itinerari, que segueix en part el GR 221, a la plaça de Biniaraix, vora l'església de la Immaculada Concepció. Des d'aquí enfilam pel carrer de Sant Josep, al final del qual trobam les cases senyoriales de Cas Don i, tot just hem voltat la cantonada, els rentadors alimentats per la font de la Mare de Déu.

A l'esquerra deixam la carretera vella de Monnàber i continuam pel camí amb el ferm de terra en direcció al barranc, que queda emmarcat pel morro de ses Solanes i es Cornadors.

Aviat arribam a la cruïlla del camí de cotxes dels olivars de Cas Don (a l'esquerra) i el camí des Barranc, per on continuam. Superam després el torrent i començam a pujar amb un bon rost.

Passam l'aixeta de la font de Cas Patró Lau, deixam posteriorment a la nostra dreta un camí que porta als olivars de Can Fenasset i continuam fins que abandonam el GR 221 pel camí Vell, que té l'inici a la nostra dreta. Aquest s'enfila entre marges i rossegures i ens du fins al coll d'en Se, a partir del qual comença la baixada, fins que arribam al torrent de l'Ofre, que forma un petit gorg, pocs metres abans de tornar a trobar el GR 221.

Giram ara a l'esquerra en direcció a Biniaraix. A ponent ens queda Can Catí, amb les marjades d'hort, i en el costat dret les cases de Can Silles, abans de les quals trobam una aixeta alimentada per la font des

Verger, on du un ramal que trobam a la dreta. Nosaltres, però, continuam en sentit descendent per creuar el torrent des Verger per un gual amb pedres passadores i un pont de fusta i, a continuació, arribam a s'Estret, on s'ajunten els penyals, el camí i el torrent. Aquest se supera per un pontet de pedra, a partir del qual ens acompanya la canaleta de la font des Verger, recentment recuperada i que tan sols porta aigua quan hi ha excedents.

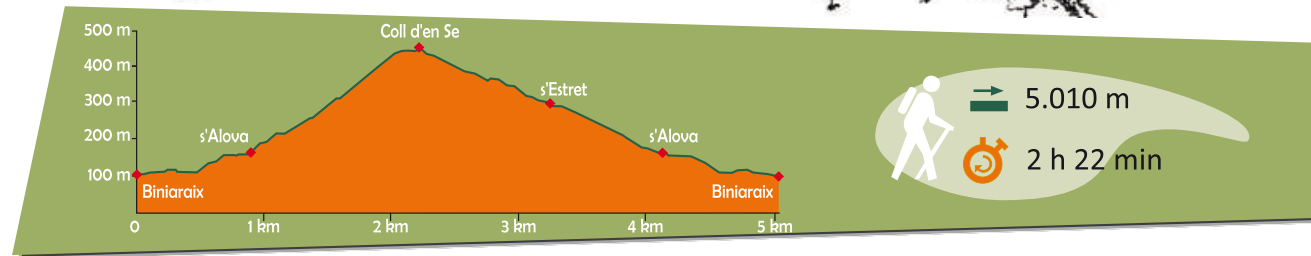
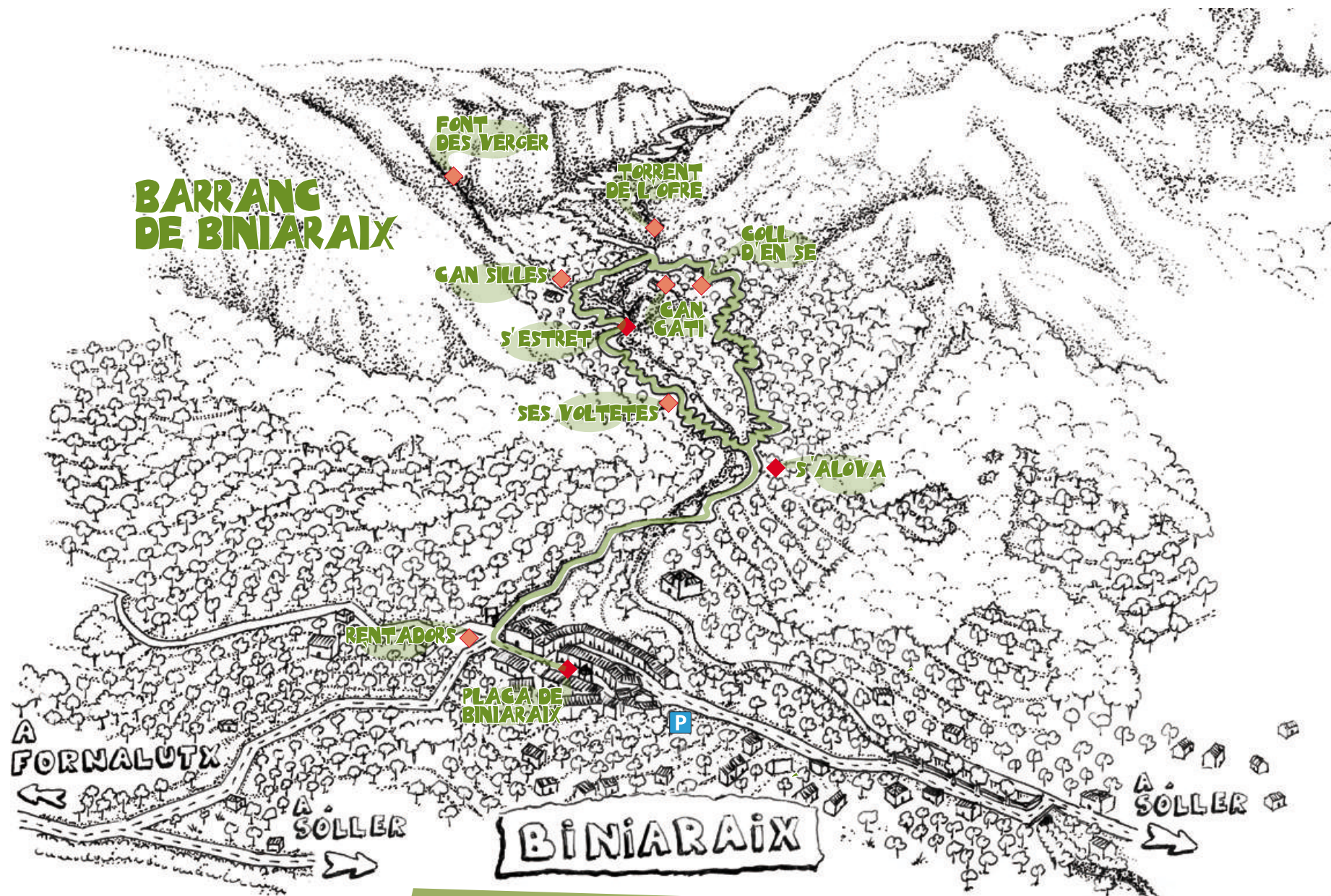
Més enllà, el camí escalonat salva el desnivell amb unes giragonses espectaculars, conegudes com ses Voltetes, baix de les quals tornam a travessar el jaç del torrent, per retrobar, poc després, l'itinerari per on havíem pujat i que seguirem en sentit invers fins a acabar a Biniaraix.

L'ALQUERIA MILLOR

El llogaret de Biniaraix, d'un centenar d'habitants, està situat en un indret privilegiat, envoltat de fonts i de terres fèrtils, una circumstància que ja apreciaren els repobladors poc després de prendre l'illa als musulmans en el segle XIII.

Les terres s'adjudicaren a un grup de cavallers i al bisbe de Girona. Aquest, abans de conèixer la part que li tocava, cedí a un nebot la millor alqueria que li correspongués a la vall de Sóller, que resultà ser Biniaraix. Aleshores ja hi havia horts i olivars, a més de vinyes i de garrigues, que ben prest s'establiren entre els nous colons que construïren les cases que avui conformen el nucli

Inici / Final: Biniaraix, plaça de Concepció (98 m)

Distància: 5.010 m

Horari: 2 h 22 min

Dificultat: baixa

Desnivell acum. pujada: 421 m

Desnivell acum. baixada: 421 m

No apte per: infants menors de 3 anys
cadira de rodes,
cotxets per a infants

5 EL CAMÍ VELL DES BARRANC

EL CAMÍ DELS PELEGRINS

Els carboners, els traginers, els pagesos, però sobretot els pelegrins eren els usuaris del camí des Barranc de Biniaraix. La Mare de Déu de Lluc i l'esperança d'algun miracle o l'agraïment per algun favor eren motiu més que suficient per superar aquest viarany aspre i costerut i per afrontar els perills que suposaven les nevades a l'hivern i els bandejats durant tot l'any.

Conscients de la importància les autoritats civils dedicaven els esforços a mantenir-lo transitable; el 1400 el governador manà als pelegrins que no destruïssin els ponts ni el camí, i els amenaçà amb penes dineràries o, si eren esclaus, amb assots. També l'església hi posà el seu granet de sorra, i una trentena d'anys després el bisbe oferí quaranta dies de perdó als feligresos que volguessin contribuir en la millora. D'això ja fa molts d'anys, però encara ara i un pic a l'any els sollerics celebren l'anada a Lluc a peu, juntament amb les altres viles foranes.

